

Annie Lööf: Almedalstal 2015

Talare

Annie Lööf
Partiledare

Datum

28 juni 2015

Plats

Almedalen

Hur många av er här har planterat ett träd? Grävt ner det i jorden, sett det växa? Eftersom det finns många centerpartister i publiken så borde många nu nicka instämmande. Vänner, för över hundra år sedan planterades träden här i Almedalen. För över hundra år sedan, långt innan Centerpartiet bildades, drev de jordägande bönderna sin kamp mot överheten. Mot staten. De stod för flit, företagsamhet och arbete. De krävde näringsfrihet, frihandel, låga skatter och utbildning. De krävde liberala reformer. Allt det som vi nu vet var det som byggde Sverige starkt. Och historien upprepar sig. För de värden de stod upp för då, dem behöver borgerligheten stå upp för idag. ***Det har nu gått elva år sedan fyra politiska ledare samlades på en gård i Högfors. Socialdemokraterna hade regerat i tio år. Borgerligheten varit svag och splittrad. Det var dags för förändring. På den västerbottniska landsbygden lades strategier fram. Kaffe dracks. Det ryktas om att några badade. Och tallar planterades. Jag ringde Maud igår. Hon bekräftar: tallarna fortsätter att växa sig starka. Det bådars gott för framtiden. Det inger hopp. Men till skillnad från tallarna hemma hos Maud så kommer inte Alliansen växa av sig själv. Den kraft som svensk borgerlighet stått för behöver få ny energi. Vi behöver tålmodigt men målmedvetet börja bygga för framtiden. Så nu för att kunna skörda senare. Och aldrig glömma bort att Socialdemokraterna inte har monopol på beskrivningen av verkligheten. Inte besittningsrätt på regeringsmakten. Med tanke på deras första år så behöver vi kanske inte vara så oroliga. Det är ju inte ett under av regeringsduglighet vi sett från Rosenbad. Vad som är uppenbart är att liberala krafter behövs. Att borgerligheten behövs. Att Alliansen behövs. Vänner, för att vi inte ska bli en parentes i historieböckerna gäller bara en sak: Alliansen behöver utvecklas för att inte avvecklas. ***När jag för första gången stod här på Almedalens scen var kvällen också ljum. Men mörka moln tonade upp sig i horisonten. Över Visby drog samma kväll ett kraftigt hållregn in och två år senare lyckades inte Alliansen behålla regeringsmakten. Då, för tre år sedan, pekade jag bland annat ut utanförskapet, landsbygden och klimatet som samhällsutmaningar Alliansen behöver ha nya svar på. Men, ärligt talat, så blev vi för upptagna av att regera.

Reformivern gick på sparlåga. Vi satt bekvämt stilla i båten istället för att sätta segel och ta ut en förnyad kurs. Sanningen är enkel även om den kan vara besvärlig att svälja. Svensk borgerlighet behöver ta sig i kragen. Vi måste rycka upp oss. Röra oss framåt och inte fastna i historiens trygga famn. För även om det faktiskt var bättre förr, eller i alla fall innan september förra året, så kan vi inte leva på gamla meriter. Vi behöver visa svenska folket att vi är värda deras förtroende. Igen. Visa varför vi är motkraften till en förlegad socialism. Visa vilka värderingar som kan göra Sverige bättre. Visa att det är vi som har idéerna, kraften och förmågan att förändra. Visa att vi tror på att det är människor som bygger samhället. Inte staten som bygger människor. Vänner, Sverige behöver gå från politisk vilshenhet till en beslutsam borgerlig reformagenda. *** Alla fyra allianspartier behöver idéutveckla. Både enskilt och tillsammans. Men den svenska borgerligheten är bredare än så. Borgerligheten är en samling av partier, organisationer och människor som delar vissa gemensamma värderingar och en vilja att förändra samhället. Nu är tiden för att lägga första klossen i det bygge som är vår gemensamma berättelse framåt. Som ser till att Alliansen återfår nyckeln till Rosenbad. Jag vill här ikväll ge min bild av vad denna borgerliga reformagenda behöver innehålla. Min bild av borgerlighetens framtid. Ett nytt borgerligt projekt behöver ta sin början. Ett projekt där vi möter samhällsutmaningarna utan att ge vika. En berättelse framåt där fyra liberala grundvärderingar utgör stommen: Den fria företagsamheten som skapar jobb i hela landet. Tron på grön tillväxt. Kampen för valfrihet och mångfald. Öppenhet mot omvärlden. Detta kommer att ställa krav på viljan att ompröva och förändra, kraften att utveckla nya reformer, och modet att ta debatten med de som hellre ängsligt blickar bakåt. Vi ska inte tveka för att föreslå reformer, även om det är obekvämt. Även om de leder till att debattens vågor går höga. Även om förslagen inte gillas av alla. Vi ska stå för frihet och självbestämmande. För mindre statlig detaljstyrning och mer makt till människor. För det är vad vi tror på. Att ansträngning och arbete ska löna sig. Att du vinner på att utbilda dig. Att du som företagare ska våga ta steget och anställa. Men också att du ska känna dig trygg med att välfärden finns där för dig om du faller. Att skolan ger likvärdiga möjligheter i hela landet. Att världen och miljön blir bättre med öppenhet och ekonomisk tillväxt. Mer optimism och framtidstro. Det är värden som borgerligheten i Sverige ska stå för. Det är framtidens Allians. *** Jobben När Stefan Löfven håller tal här i morgon så är det ingen högoddsare att han kommer prata en del om jobben. Kanske har han med sig några nya ord som kan göra industrikanslern och innovationskatapulten sällskap. Men att Stefan Löfven pratar om jobben kommer inte att göra hans politik bättre. Hoten mot

jobben kommer att bestå även efter att Stefan Löfven lämnat Almedalens scen imorgon. Hotet mot tiotusentals jobb för unga kommer bestå eftersom regeringen gör det dyrare att anställa. Att 590 unga får en praktikplats i tröstpriset tar inte bort det faktum att Stefan Löfvens jobbpolitik använder ungas jobb som bankomat. Hotet mot jobben på landsbygden kommer att bestå eftersom Stefan Löfven kapar i ROT-avdraget och tycker att målaren utanför Haparanda istället ska flytta till Stockholm och bygga bostäder. Och sist, men inte minst: hotet mot företagen som skapar jobben kommer att bestå. När de ska få några hundralappar var i en så kallad näringspolitisk offensiv. Men samtidigt tyngas av 40 gånger mer i skattehöjningar. De ger ett verbalt lockbete, men snor sedan hela plånboken. Socialdemokraterna måste lära sig att det inte räcker att klä upp gammal 90-talspolitik i bästa gårbortkostymen på valdagen. Vänner, det måste också finnas en jobbpolitik som håller måttet.***Den globala konkurrensen är knivskarp. Unga människor utan jobb och utan utbildning, syns inte ens i statistiken. Det tar sju år för nyanlända att få jobb. Jobben försvinner från landsbygden. Arbetsmarknaden förändras. Digitaliseringen och automatiseringen är här för att stanna. Företag kan lätt flytta sin verksamhet någon annanstans om politiken inte sköter sig. Utvecklingen gör det uppenbart att gårdagens svar inte kommer att lösa framtidens utmaningar. Hur gärna Socialdemokraterna än önskar det. När det gäller jobben står Sverige vid ett värderingsmässigt vägskäl. Om det är småföretagen eller staten som skapar jobben. Om en modern arbetsrätt ska ersätta stelbenta principer. Om högre eller lägre beskattning av vanliga inkomster är rätt väg att gå. En ny borgerlig jobbpolitik behöver vara mer än bara jobbskatteavdrag och en budget i balans. Tron på den fria företagsamheten – på att entreprenörer och företagare ska få frihet och möjlighet att bygga sitt företag utan onödiga regleringar och bestämmelser, förpliktigar. För att fler människor ska få möjlighet att få jobb i nya, växande företag fungerar det inte att beskatta jobb så hårt att det hindrar arbetsgivare från att anställa. Vi behöver vara i takt med tiden. Ge rätt förutsättningar för det moderna näringslivet. Den moderna arbetsmarknaden. För företagen i hela landet. Borgerlighetens framtid handlar om att vi behöver ha mod för att göra de förändringar som är nödvändiga. Om att vi behöver ta strid för de reformer vi tror på. Vi behöver ta strid för lägre kostnader för att anställa. Företagens kostnader är inte konstanta och för alltid bestämda. Ska de framväxande tjänsteföretagen, ska nya start-up-företag, nya teknikföretag eller turistföretaget på landsbygden kunna anställa då måste kostnaderna sänkas. Det är egentligen enkel matematik: ska vi klara konkurrensen med andra länder, dra nytta av digitaliseringen och automatiseringen – då måste de jobb som kräver

att människor utför dem helt enkelt kosta mindre. Centerpartiet vill därför ta nästa steg. Vi vill helt slopa arbetsgivaravgiften under två år för den egenföretagare som anställer sin första medarbetare. På så sätt sänker vi den första och största tröskeln i ett företags utveckling. Den när företaget går från att vara ett enmansföretag till att ha anställda. Det gör att de minsta företagen kan växa. Det gör att de små- och medelstora företagen kan fortsätta att vara den jobbmotor de faktiskt är. Att fyra av fem jobb skapas där, det talar sitt tydliga språk. Vi behöver ta strid för att tryggheten ligger i att det är lätt att hitta ett nytt jobb, inte att det är lätt att skydda det man har. Det säkerställs genom att utbildning sker hela yrkeslivet. Som medarbetare måste det vara möjligt att hela tiden utvecklas. Fortbildas. Strukturomvandlingen kräver ständig kompetensutveckling. Men då behöver det också finnas ett utbildningssystem som är i takt med tiden. Som gör det möjligt att byta riktning under yrkeslivet, bredda sin kompetens eller komma tillbaka efter en sjukskrivning. Som inte cementerar yrkesrollen och skapar onödiga hinder för att utbilda sig. Centerpartiet förslår därför att Yrkeshögskolan ska bli mer flexibel. Helt enkelt för att bättre passa människorna på dagens arbetsmarknad. Idag finns det krav på att kvalificerade utbildningar ska pågå i minst två år. Det vill vi förändra. Yrkeshögskolan ska även kunna erbjuda kortare utbildningar och kurser som också ger dessa kvalificerade kunskaper. Det är viktigt för att människor lättare ska kunna ta steget och ställa om. Kunna skolas om och matchas mot en ny situation på arbetsmarknaden. Vi behöver också ta strid för lägre beskattning av vanliga inkomster. För att en helt vanlig LO-arbetare, en kommunalare eller metallare, ska kunna fixa kylskåpet när det går sönder. Ibland låter det som att Sverige blivit ett skatteparadis. Så är det inte. Den politik som Alliansen har fört har ökat hushållskassan rejält för en vanlig familj. Men trots det har fyra av tio hushåll fortfarande inte tillräckligt kvar i slutet av månaden för att kunna spara av lönen. Lägre skatt på vanliga inkomster är därför en rättvisefråga. Att behålla mer av sin lön en fråga om självständighet, om egenmakt. Och det är särskilt viktigt för den med små marginaler, så att hen själv kan styra över sin ekonomiska situation. Leva på sin lön och ta kommandot över sitt eget liv. Men det handlar också om att ansträngning behöver löna sig. Att utbildning ska spela roll. Att fler tar mer ansvar på jobbet vill vi ha mer av, inte mindre. För Centerpartiet är det viktigt att minska de höga skatterna på utbildning och ansträngning. Idag har vi därför föreslagit att i ett första steg höja skiktgränsen för statlig inkomstskatt så att över en miljon löntagare får lägre inkomstskatt. Vårt förslag gör att ingenjörer, programmerare och lantmästare får chansen att jobba lite mer åt sig själv och sin familj. För, mina vänner, det finns två stora

missuppfattningar om statens roll. Den ena är att alla pengar från början tillhör staten, inte medborgarna. Men jag ska berätta en hemlighet. Skattepengar är inte statens personliga egendom. Den som har ett sådant synsätt hävdar att det är ”dyrt” att ha lägre arbetsgivaravgifter för unga. Att ROT är ”för dyrt” – det kostar pengar. För dyrt för vem? Inte för de anställda. Inte för de företag som anställer. Och inte för kunderna. Den andra missuppfattningen är att alla blir lyckligare och välfärden blir bättre om staten är så stor som möjligt. Men vi har under åtta år med Alliansen bevisat motsatsen. Vi har sänkt skatten på företag och jobb, pressat ned världens högsta skattetryck, fått fler i jobb och en bättre fungerande ekonomi. Och därmed mer pengar till skolan. Till omsorgen. Och till vården. För sänkt skatt är inte samma sak som nedskärningar och sänkta ambitioner. Tvärtom. Vänner, det är att se till att fler jobbar och kan bidra till välfärden. Det är att ge människor större makt. Och, det är helt enkelt att se till att mer pengar hamnar i dina händer och inte i Stefan Löfvens.***Miljö

På 1950-talet trodde man, även vi i Sverige, att högre skorstenar och längre avloppsrör var lösningen på miljöproblemen. Flyttas problemen, så finns de inte. Idag ser vi annorlunda på saken. Tack och lov. Genom framsteg, genom utveckling, har många tidigare miljöproblem kunnat lösas. Även om utmaningar består, så har världen genom tillväxt blivit grönare. Tillväxt är en förutsättning för en bättre miljö. Tillväxt handlar om att dem som kommer efter oss ska ha det bättre. Om kraften att mota klimatutmaningen. Om att utsläppen ska minska och gifterna i vår vardag försvinna. Är det någon, förutom Miljöpartiet, som tvivlar på ekonomisk tillväxt – titta då på socialismens Östeuropa. Där radades miljöförstörande verksamheter upp på rad. Aralsjön tömdes på vatten. Oljeskifferindustrin förgiftade grundvattnet. Svavelutsläppen var enorma. Luften svår att andas. Där fanns det få, om inga, gröna inslag. Där fanns inga tankar på en grön tillväxt.***Sedan dess har mycket hänt. För bara några år sedan var fossila bränslen, som bensin det enda tänkbara att tanka bilen med. Idag, tack vare forskning och tillväxt, väljer allt fler förnybar diesel från skogen, miljövänlig el eller biogas. Och landsbygden är nyckeln i den gröna omställningen. Idag ligger Scania och AB Volvo i framkant när det gäller att ta fram bränslesnåla motorer. Scania har biogasbussar och lastbilar som går på biodiesel. Volvo har tagit fram elhybridmotorer för stadsbussar. Förnybara och klimatsmarta drivmedel är ett självklart inslag i den tunga trafikens utveckling. Facebooks första serverhall utanför USA byggdes i Luleå, av svenskt stål som reflekterar värmestrålning, med minskad energiförbrukning som följd. Idag är det företagsledare som toppar listor över vem som gör mest nytta för miljön. Det är vad tillväxten gör. I ett samhälle som inte bygger på tillväxt sker

inga framsteg. Inga utsläppsminskningar. Där råder status-quo. Där fortsätter isarna att smälta och bilar tankas på fossila drivmedel. Vänner, miljöpolitiken behöver inte fler vänsteraktivister. Den behöver omfattas av det borgerliga uppdraget. Det är därför hög tid att en större del av borgerligheten slutar att ducka, tar klivet från avbytarbänken och på riktigt kommer in i miljömatchen.***Människors oro för att inte tillräckligt görs, att vi bara står vid sidan och tittar på – det behöver borgerligheten ta på allvar. Vi behöver ta större plats i miljödebatten. Utmana bilden av att miljöpolitik måste ske på vänsterns villkor. Omställningen från fossilt till förnybart kräver politiskt ledarskap. Beslutsamhet. Det kräver ekonomiska styrmedel. Det kräver grön skatteväxling. Det kräver en borgerlig miljöpolitik som inte ställer miljö och ekonomisk tillväxt mot varandra utan låter dem gå hand i hand. För vi behöver nya sätt att producera energi, bättre sätt att bo och odla mat, nya drivmedel. Och när företagen hittar lösningarna, då kan fler människor tanka sin bil på förnybar energi, välja grönare el till huset. Välja bättre klimatsmart mat från den svenska landsbygden. Då ökar tillväxten samtidigt med miljönyttan. Därför har jag idag presenterat ett grönt skatteväxlingspaket på över 4 miljarder kronor. Vi sänker arbetsgivaravgifterna, utökar investeringsavdraget och sänker den statliga inkomstskatten. Vi inför en kemikalieskatt på farliga flamskyddsmedel och ftalater i vår hemmiljö. Vi presenterar förslag för att fasa ut skattesubventioner till fossila bränslen. På så sätt matchar vi krona för krona våra höjda skatter på miljöförstöring med sänkt skatt på jobb och företag. Det som är dåligt för miljön växlar vi över till jobbskapande reformer, till lägre skatter. Till satsningar på företagande. På det vi vill se mer av. Då förbättrar vi miljön och ger företag chans att skapa jobb. Så får vi en grön skatteväxling på riktigt. Så får vi miljöresultat i stället för tomt miljöprat. Så får vi grön tillväxt.***Valfrihet i välfärden”Vill du ge fler ett helvete – välj den härjande högern.”Nej, detta sades inte av en överhettad ungdomspolitikern som inte riktigt är torr bakom öronen. Detta uttalade den socialdemokratiska statsministern vid första maj i år. Hur statsministern får ihop det med orden om utsträckta händer och att han leder en så kallad ”samarbetsregering”, det har jag svårt att förstå. Men så är det också sällan Stefan Löfven och jag håller med varandra.***Ett område där borgerligheten tydligen härjat gällde välfärden. Att oroas över omsorgen av äldre släktingar. Att de inte har det bra. Det är säkert en oro som jag delar med många andra. Känslan av att vara otillräcklig som anhörig. Misstanken att vård och omsorg inte är på mormors eller svärföräldrarnas villkor. Att för många olika människor kommer i hemtjänsten. Att det finns för lite tid till samtal. Mat som inte smakar. Händer som långsamt blir tunnare och en blick som blir allt

grumligare. Den oron känns djupt i hjärtat. Debatten om välfärden handlar ofta om valfrihet. Det handlar om den grundläggande rättigheten att välja. Och välja bort. Om hur vardagen för de äldre faktiskt ser ut. Om de, som hela livet fattat egna beslut, får fortsätta göra det även på ålderns höst. Eller om den makten ska tillfalla en socialdemokratisk vänsterpolitiker med grå kostym och röd slips i hemkommunen.***Valfrihet är ytterst en fråga om makt. Men inte om min makt, som politiker, utan om din makt som medborgare i Sverige. Det var precis så debatten började på 80-talet. Bakom valfrihetsreformerna och framväxten av privata alternativ fanns ett stort missnöje mot den offentliga sektorns dominans inom vård och omsorg. Människor ville inte längre stå med mössan i hand. Rätta sig efter vad politikerna bestämde. Maktutredningen från 1990 beskrev det som att människor kände "tyst vanmakt". Detta missnöje plockades upp av den tidens politiker och entreprenörer. Många av er här idag har säkert jämfört alternativ när barnen ska börja förskolan. Bytt vårdcentral om den första inte riktigt passade. Eller hjälpt mormor att anlita en annan hemtjänst om den första inte höll måttet. Idag när vi är vana vid att kunna välja är det lätt att glömma hur det faktiskt såg ut. Svårt att föreställa sig att förskolan tvingas lägga ned, att byskolan inte kan ersättas av ett föräldrakooperativ eller en friskola om kommunen drar sig tillbaka. Att ni möts i entrédörren till er vårdcentral av lappen: "bäst i test och med högst omdömen, men stängt på grund av socialism". Borgerligheten behöver återupprätta tron på valfriheten. Rakryggat stå upp för att makten ska ligga hos dig, inte hos politiker. Vi behöver ta fajten för mångfalden även när det blåser. För att bättre kvalitet ska vara det som styr, för kvinnors möjlighet att göra karriär och få högre lön när det finns fler arbetsgivare att välja bland. Vänner, klockan får inte vridas tillbaka. Valfriheten aldrig någonsin ge vika för ren och skär statsocialism. Det är något som borgerligheten behöver garantera.***Tubberödshus äldreboende på Tjörn drivs av personalen. De gör saker som verkar vara helt unika. Maten lagas i det egna köket. Matsedeln gör man upp tillsammans. Ibland bakar man kaffebröd till fikat ihop. Lunchen äter man klockan ett, men om det är någon som inte vill äta då så sparas maten till senare. Flexibilitet och valfrihet i praktiken. Det låter som ljuv musik i mina öron. Men tyvärr så sätts valfriheten på undantag på många platser runt om i Sverige. Det finns kommuner där hemtjänsten inte hjälper till att byta gardiner. Även om den äldre är över 90 år, stel i lederna och inte kan klättra upp på stegen och göra det själv. Även om det innebär att julgardinerna får hänga uppe till påsk. Socialdemokraternas ideologiska korståg mot valfrihet i välfärden innebär att den äldre inte kan byta till en hemtjänst som kan tänka sig att till exempel laga maten eller sätta upp gardinerna. Det innebär att alla ska

stöpas i samma form. Vilja ha hjälp med samma saker, äta samma mat. Gå till samma vårdcentral. Inte tillåtas ta egna beslut. Helt enkelt underordna sig politikernas vilja. Det innebär att rätten att välja bort sätts ur spel. Budskapet är tydligt: vet du om du tror dig veta bättre än en socialdemokrat!***Centerpartiet vill istället öka valfriheten för äldre. Idag presenterar jag därför ett förslag om att alla som är över 75 år ska ha rätt att varje månad få hjälp ett antal timmar med vad de än behöver. Utan att först behöva få det prövat hos kommunen. Det kan handla om att gå på promenad, handla mat. Städa. Eller hänga upp gardiner. På samma sätt som Linköpings kommun har gjort. Det ska vara en möjlighet i alla kommuner och den äldre ska kunna vända sig direkt till kommunen eller ett företag för att få hjälp med vardagsbestyren. Det gör livet drägligare för alla äldre, det ökar valfriheten. Det ökar friheten. Det gör livet värdigare på äldre dar. Vänner, då behöver ingen be på sina bara knän för att få den hjälp i vardagen man behöver. Då kan man påverka sin egen situation. Då finns vården till för de äldre, och inte tvärtom.***Öppenhet I åratal har terrororganisationen Islamiska Staten spridit skräck och terror i Syrien och Irak. Raserat familjer. Raserat samhällen. Med sitt blodiga och hänsynslösa krig tvingat människor på flykt. I deras spår har tryggheten slagits i spillror. Tron på framtiden raserats. Och vardagen för människor där blivit så långt från vardagen här man kan komma. Vi som kan sätta oss ned under almarna här. Sträcka ut oss i gräset och njuta av kvällssolen, med vetskapen om att våra nära och kära är trygga, mätta och varma. Vi som lever i ett land där vi kan ta tryggheten för given. I ett land där vi fortfarande planterar träd. Vi har ett ansvar. Ett ansvar att hjälpa människor som kommer hit. Alla länder i Europa står inför stora utmaningar. Ingen ska kunna ducka för att ta ansvar i denna svåra situation. Sverige ska inte göra mindre för att ta emot människor som flyr från krig och förföljelse, men andra länder måste göra betydligt mer. Men vi har också ett ansvar för att se till att integrationen blir bättre. Den borgerlighet jag är del av står för dagens reglerade invandring och med öppenhet mot omvärlden. Om att visa medmänsklighet och bygga samhällen människor kan bli en del av. Ta sig in i. Det finns massor som inte funkar med Sveriges mottagning av flyktingar. Det märks. Det ser människor – och det pratar man om hemma vid köksborden. Helt enkelt för att man känner oro över att samhället runt omkring sig inte fungerar. Jag förstår det. Jag förstår den känslan. Men för mig är valet mellan att ytterligare begränsa människors möjligheter att komma hit, att låta integrationsproblemen förbli olösta, och att genomföra tuffa, konkreta reformer, därför enkelt. Borgerlighetens väg framåt behöver vara att lösa de praktiska problemen. Se till att öppenheten inte krymper, utan att integrationen

fungerar genom att jobben och bostäderna blir fler. Genom strukturreformer på arbets- och bostadsmarknaden. Genom mer pengar till kommunerna så att de kan hjälpa nyanlända barn att snabbt lära sig svenska. Vi behöver ett mer kostnadseffektivt och bättre mottagande så att fler människor kan komma in i det svenska samhället. Mycket snabbare. Kalla mig gärna principfast. Men jag kommer aldrig att vika en tum från att försvara det öppna samhället.*** Avslutning För över hundra år sedan planterades träden här i Almedalen. Men för svensk borgerlighet är det nu upp till bevis. Vi behöver visa att mot den historiskt svaga regeringen står en stark och samlad opposition. Vi behöver visa att vi vet vad vi vill med Sverige. Den ledarskapskris Sverige befinner sig i är uppenbar. Något håller på att gå sönder. Jobben hotas, miljöpolitiken urvattnas, människors självbestämmande begränsas och öppenheten utmanas. För att lagas behöver inte Sverige en återställare till socialdemokratisk politik. Vad som behövs är ett nytt borgerligt projekt. För att politiken behöver anpassas efter en modern arbetsmarknad. För att tillväxt och miljö går hand i hand. För att valfriheten ska säkras. För öppenheten. Och för att politiken ska utgå från att ge människor mer, inte mindre, frihet. Tack!

Taggar

2010-tal, 2015, Almedalen, Centerpartiet, Kvinna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/annie-loof-almedalen-2015>